

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Pedagogiczna karta pracy

Ja a inni

Część modułu/ E

Kontakt: Luis Neves

Organizacja partnerska: Associação de Solidariedade Social dom
Algarve OMNES PRO UNO

Cele :

- Rozwój relacji interpersonalnych.
- Promowanie poszanowania dla różnic.
- Poprawa zarządzania emocjami, impulsami i wrażliwością oraz uwzględnianie odczuć innych osób.

Zasady oraz podstawy teoretyczne

Proponowane w tej karcie działania pozwalają na aktywizację i nabycie umiejętności związanych z empatią i emocjami, co przyczyni się do integracji uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych (dzieci z zespołem Aspergera, autyzmem...) w grupie/klasie. Pozwoli to wzmocnić spójność grupy dzięki rozwijaniu współpracy, zrozumienia, zaufania i szacunku między uczniami.

Opisywana aktywność pedagogiczna opiera się na zabawie i na interakcji społecznej, którą zabawa wzmacnia. „Zabawa jest główną aktywnością ludzi w dzieciństwie (...), kiedy gramy w gry i bawimy się,

rozwijamy się fizycznie i emocjonalnie (...)" (Allué, s. 1). Zabawy i gry, a także opowiadanie historii pozwalają zapewnić odpowiedni rozwój dziecka. Kreatywność w nauczaniu powinna być rozwijana również w kontekście zajęć lekcyjnych. Ale co właściwie oznacza kreatywność? Według Gianniego Rodariego „Kreatywność jest synonimem zdolności wielokierunkowego myślenia, czyli zdolności do ciągłego łamania schematów wynikających doświadczenia. Umysł, który tak działa, jest twórczy (...); nie funkcjonuje on wyłącznie w zgodzie z zakodowanymi schematami” (Rodari, s. 140).

Poprzez zabawę można stworzyć przytulną i dynamiczną jednocześnie atmosferę, w której w pozytywny sposób reaguje się na konflikty. Zabawy zawierające elementy odgrywania ról promują wyobraźnię, rozwijają umysł i pomagają wyjaśnić emocje. Dzięki nim uczeń może lepiej zrozumieć, co czuje i zdobyć pełniejszą wiedzę o społeczeństwie.

Obszar ekspresji za pomocą mowy ciała i odgrywania ról bardzo dobrze pomaga rozwinąć cechy takie, jak autonomia, chęć uczestniczenia i motywacja. Rozwijają także relację z własnym ciałem i innymi osobami, kreatywność, wyobraźnię oraz relację ze środowiskiem/przestrzenią – a przecież relacja między dzieckiem a otoczeniem społecznym ma fundamentalne znaczenie. Piaget, w swojej książce poświęconej rzeczywistości dziecka zwraca uwagę na funkcjonalną wymianę między dzieckiem a środowiskiem. Dziecko „nie ogranicza się jedynie biernie do odbierania bodźców płynących z otoczenia (jak postuluje empiryzm), a raczej stopniowo buduje nowe struktury w reakcji na otoczenie”. (Abrunhosa e Leitão, str. 37)

W klasie nauczyciel powinien pracować nad umiejętnościami społecznymi i emocjonalnymi, które mogą poprawić poczucie własnej wartości i pewności siebie uczniów oraz przyczynić się do rozwiązania ich konfliktów interpersonalnych, a także pomóc im uzyskać wyższą świadomość społeczną w perspektywie zapobiegania zachowaniom antyspołecznym i zwalczania niezdyscyplinowania.

Grupa docelowa

Scenki powinny być odgrywane przez uczniów szkoły podstawowej, podczas zajęć lekcyjnych w klasie.

Materiały / Narzędzia:

- Krzesła, liny i sznurki, opaski na oczy (czapki, chusty, okulary przeciwsłoneczne...)

Ćwiczenie powinno być zorganizowane w dużej klasie lub sali gimnastycznej, aby ułatwić uczniom swobodne poruszanie się.

Bibliografia:

Abrunhosa, Maria Antónia e Leitão, Miguel, Introdução à psicologia, Edições ASA, (3.ª edição), część 2., 1980

Allué, Josep M., Jogos para crianças, Marina Editores, Lda, 1999

Beja, Francisco ; Topa, José Manuel ; Madureira, Cristina, Jogos e Projetos de Expressão Dramática, Porto Editora, 2001

Goleman, Daniel, Inteligência Emocional, Idea y creación editorial, sl, 2006

Rodari, Gianni, Gramática da Fantasia, Brasil, Summus Editorial Ltda, 1982

Źródła internetowe:

Teatro 3 em pipa- Group of theatre for children:

www.teatro3empipa.com Access in 12/04/2018 and 19/04/2018

Prezentacja metody – opis ćwiczenia

Ćwiczenie to obejmuje zestaw scenek, których kolejność można zmieniać, biorąc pod uwagę wiek, potrzeby i umiejętności grupy. Kluczowym elementem jest nauczyciel, który motywuje uczniów do zabawy i kieruje ćwiczeniem na poszczególnych etapach, dając miejsce na proces kreacji artystycznej.

Część 1. Rozgrzewka (ok. 10 min.)

„Zrywanie owoców z drzewa i opadanie na ziemię”; Wybór drzewa owocowego; Rozciąganie i próba zerwania owoców z wierzchołku drzewa, wyczuwanie odległości i rozciągania pomiędzy palcami i a opuszkami palców. Uczniowie podejmują trzy próby; przy dwóch pierwszych tracą równowagę i upadają; za trzecim razem się udaje, uczeń opada na podłogę, leży i udaje, że je owoc.

„Zanurzeni w wodzie”: przy dźwiękach delikatnej muzyki uczniowie wykonują swobodne ruchy, jakby byli w wodzie. Wyobrażają sobie, że są wodorostami, delfinami, liśćmi...

Część 2: Ćwiczenie na przełamanie lodów (*icebreaker*) (ok. 15 min.)

„Spotkanie”: wszyscy uczniowie siadają i słuchają muzyki. W pewnym momencie nauczyciel zatrzymuje nagranie i prosi uczniów, którzy mają na sobie ubranie określonego koloru, aby stworzyli grupę i przez około 10 sekund dotykali czerwonych części ubioru pozostałych osób z grupy. W końcu grupa staje nieruchomo. Ćwiczenie można powtórzyć odnosząc się do koloru włosów, fryzury ...

„Taniec na krześle” – krzesła ustawione plecami do siebie są ustawione w koło na środku Sali – jest ich o jedno za mało względem liczby uczestników. Uczniowie chodzą wokół okręgu z krzeseł i muszą sięść na krzesło, gdy zostanie wyłączona muzyka. Uczeń, któremu nie uda się usiąść na krzesło odpada z gry, zabierając ze sobą jedno krzesło. Zabawa jest kontynuowana dopóty, dopóki nie zostanie jedno krzesło i dwie konkurujące o nie osoby.

Część 3.: Zobacz/postłuchaj/zaufaj (ok. 10 min.)

„Ciche stopy” – z uczniami leżącymi na podłodze, z zamkniętymi oczami, nauczyciel chodzi wśród nich w

ciszy i wybiera jedną dotykając jej czoła. Wybrany uczeń otwiera oczy, wstaje i chodzi jak najciszej potrafi, po czym również dotyka innego ucznia w czoło; cykl się powtarza, aż na podłodze zostanie tylko jeden uczeń. Następnie uczniowie stają wokół ostatniego ucznia i jednocześnie wszyscy wykrzykują jego imię.

„Lustra” – Uczniowie dobierają się w pary i stają do siebie twarzą w twarz. Jedna osoba wykonuje jakiś ruch, a jej partner próbuje go naśladować tak, jakby był lustrem. Po pewnym czasie osoby zamieniają się rolami”.

Część 4.: Improwizacja/odegranie scenki (około 15 min.)

- a) Jaś i Henio są przyjaciółmi i są u Jasia w domu. Oglądają telewizję. Henio ma na sobie nową parę okularów i Jaś pyta go, czy może je przymierzyć. Henio zgadza się niechętnie, ponieważ nie lubi pozwalać innym nosić swoich okularów, zwłaszcza, że te okulary są zupełnie nowe. Jaś zakłada okulary i zaczyna się wygłupiać chodząc z nimi po pokoju. Nieumyślnie upuszcza je na podłogę i rozbija...

Henio jest zaniepokojony, bo nic nie widzi, a jednocześnie wściekły na nieostrożność Jasia, a poza tym obawia się reakcji matki...

Nauczyciel prosi uczniów, by odegrali pierwszą część scenki i wyobrazili sobie, jak ta sytuacja może potoczyć się dalej i jak może się skończyć. Jakie rozwiązanie tej konfliktowej sytuacji znajdują uczniowie?

- b) Dwie przyjaciółki są same w domu jednej z nich. Rodzice wyszli na obiad i kazali dziewczynkom wcześniej iść spać. Po obejrzeniu telewizji, przyjaciółki kładą się do łóżek. Rozmawiają przez chwilę i jedna z nich zasypia. Druga próbuje zasnąć, ale po chwili słyszy na dole domu jakieś hałasy. Co to może być?

Jak dziewczynka poradzi sobie ze strachem? Uczennice muszą wymyśleć zakończenie tej historii i odegrać je dla reszty grupy.

Część 5.: W krainie spokoju (ok. 5 min.)

Wszyscy uczestnicy leżą na podłodze, z zamkniętymi oczami, słuchają delikatnej muzyki i wyobrażają sobie, że pływają w morzu, unoszą się na powierzchni wody, próbują złapać rybę lub wodorosty morskie. Ich ruchy powinny być wolne, w rytmie muzyki.

Na koniec tej ostatniej części, po odprężeniu odbędzie się rozmowa, podczas której każdy będzie mógł wyrazić swoją opinię na temat odegranych scenek fabularnych. Uczniowie będą mieli okazję powiedzieć, co im się podobało, jakie mieli odczucia i jak się czują po całej sesji ćwiczeń....

Jogos e Pojetos de Expressão Dramática e

Guião de Expressão Dramática do grupo de

Teatro para a Infância «Teatro 3 em Pipa»

Rozwijane umiejętności:

- Komunikacja w jęz. ojczystym;
- Umiejętności lingwistyczne;
- Wrażliwość, ekspresja kulturalna i artystyczna;
- Umiejętności społeczne i obywatelskie;

Ewaluacja:

Przy ocenie tego działania należy wziąć pod uwagę dynamikę odgrywania scenek; nauczyciel będzie musiał zastanowić się nad praktycznymi wynikami i przeanalizować ewolucję działań i odpowiedzi uczniów z punktu widzenia kreatywności i umiejętności współpracy.